

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Цакула, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

М.В.

против

туженика повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, ради поништаја решења број: 07-00-00248/2006-03 од 12.05.2006. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 25.10.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена због недобијања тражених информација по захтеву од 15.12.2005. године поднетом Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, као органу јавне власти.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Указује да је тим решењем повређено његово право на информацију од јавног значаја, јер су Републичка дирекција за имовину Републике Србије и тужени орган приликом одлучивања занемарили чињеницу да је информацију о површини земљишта у државној и приватној својини у Републици Србији тражио са стањем на дан пружања информације. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У датом одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Увидом у списе предмета и образложења оспореног решења утврђено је да је тужилац дана 08.12.2005. године поднео захтев поверенику за информације од јавног значаја којим је тражио одређене информације од јавног значаја, односно податке о површини земљишта у државној својини, односно приватној својини у Републици Србији. Надаље је утврђено да је Републичка дирекција за имовину Републике Србије, поступајући по захтеву тужиоца актом бр. 02-2/2006-01 од 10.02.2006. године, обавестила тужиоца да не располаже траженим информацијама, обзиром да није завршен целокупан унос података због којих ће информацијама које тужилац тражи, располагати тек када се до краја спроведе попис средстава у државној својини Републике Србије и када се такво стање пописа ажурира новостеченом државном својином. Такође је наведено да Дирекција није овлашћена за давање података о обиму приватне својине у односу на укупну површину Републике Србије. На наведени начин Републичка дирекција за имовину Републике Србије је поступила у складу са чл. 16. ст. 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којим је прописано да је орган власти дужан да подносиоцу захтева без одлагања, најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева тужиоца обавести о поседовању информација, стави на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да тим решењем није повређен закон на штету тужиоца. Ово из разлога што у проведеном поступку, према оцени суда нису учињене битне повреде правила поступања из Закона о општем управном поступку, као ни Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те да је на утврђено чињенично стање правилно примењен материјални пропис. При томе су у образложењу оспореног решења оцењени сви наводи жалбе и дати довољни и јасни разлози које као правно ваљане у свему прихвата и овај Суд.

С а изнетих разлога Врховни суд Србије је, на основу чл. 41. ст. 2., а у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,
Дана 25.10.2006. године, У. 2693/06

Записничар
Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа – судија
Даница Богдановић,с.р.

СК

